

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ!

Χριστούγεννα!.. Πρὸ δύο μόλις μηνῶν ἠλπίζαμεν ὅλοι ὅτι θὰ τὰ εὐροτάσωμεν εἰς τὰ σπίτια μας ἀμέριμνοι, εὐτυχεῖς. Πρὸ δύο μόλις μηνῶν, εἰς τὴν γωνίαν αὐτὴν, ὅπου ἤλθαμεν πρὸ τεσσάρων χιλιάδων ἐτῶν διὰ τὴν ζήσωμεν, ν' ἀροτριώσωμεν τὴν εὐγενεστάτην τῆς γῆν, νὰ γνωρίσωμεν τὰς θαλάσσας τῆς, νὰ φωτισθῶμεν ἀπὸ τὸν ὥραϊον τῆς ἡλίου καὶ νὰ φωτίσωμεν τοὺς ἀνθρώπους, ἐπιστεύαμεν ὅτι θὰ μᾶς ἐπιτρέψουν νὰ σταθῶμεν διὰ νὰ ἐπουλώσωμεν τὰς ἐκ τόσων δοκιμασιῶν καὶ τόσων τραυμάτων πληγὰς μας. Δὲν μᾶς ἐπνίγαν ἡμᾶς οὔτε σχέδια ἀρπακτικὰ κατὰ τῶν γειτόνων, οὔτε ὄνειρα πλουτισμοῦ, οὔτε παράφρονες σκέψεις τρομακτικῶν ἐξαπλώσεων. Γνωρίσαντες κατὰ τὰ τελευτήσια ἔτη ὅλων τῶν εἰδῶν τοὺς πολέμους, τοὺς εὐτυχεῖς, τοὺς ἀτυχεῖς, τοὺς ἐκτὸς τῶν συνόρων μας καὶ τοὺς ἐμφυλίους, εἶχομεν ποθῆσαι νέους ἀγῶνας· ἀγῶνας μορφώσεως, ἀναπλάσεως, προόδου, πολιτισμοῦ. Ἀλλ' ἐνῶ εὐρισκόμεθα εἰς τὸ μέσον τῆς προσπάθειας καὶ ἤρχιζε ὁ ἀγὼν τῆς εἰρήνης ν' ἀποδίδῃ τοὺς ἀγαθοὺς τοῦ καρπούς, ἐνῶ εἶχομεν στρώσει τὴν κλίνην μας ἐνωρὶς διὰ νὰ κοιμηθῶμεν τὸν ὕπνον τοῦ δικαίου καὶ ἐκχυθῶμεν πρῶτ' εἰς τοὺς ἀγρούς, εἰς τὴν ἐργασίαν, εἰς τὰ σχολεῖα, μᾶς ἐξύπνησαν νύκτα. Νύκτα ἤλθαν νὰ μᾶς κλέψουν ὅ,τι πολυτιμότερον εἶχομεν. Τὴν Πητριῖδα μας. Νύκτα ἤλθαν νὰ σπιλώσουν ὅ,τι εἶχομεν τιμαλφές. Τὴν τιμὴν μας. Νύκτα ἤλθαν νὰ ὑποδουλώσουν τὰς πόλεις μας, νὰ ἐξανδραποδίσουν τοὺς πληθυσμούς μας, νὰ πάρουν τὰς γυναῖκας καὶ τὰς ἀδελφὰς μας ἀπ' τὰ χωριά, νύκτα ἤλθαν οἱ ἀπ' αἰῶνων δολοφόνοι αὐτῆς τῆς Γῆς διὰ νὰ βυθίσουν εἰς τῆς Ἑλλάδος τὰς σάρκας τῶν Βρούτων τὰ ἐγχειρίδια. Νύκτα λοιπὸν ἐπετάχθημεν ἐπάνω εἰς τὰ βροχὰ με ὄπλα, με λόγχας, με χέρια, με πέτρας. Κεῖ τὸς ἐνίκησαμεν νύκτα. Κεῖ τὸς ἐδιώξαμεν καὶ ἐγεμίσαμεν τὰς παρειὰς τῶν κολάφους καὶ ἐκκλέσαμεν τὴν ὑψίλιον νὰ παραστῇ εἰς τὸ οἰκτρὸν πάθημά των καὶ τοὺς ἀποθούμεν τῶρα διὰ μέσου αἵματοδρέκτων χραυδῶν καὶ πορφυρωμένων χιόνων πρὸς τὴν θάλασσαν, τὴν θάλασσαν ποῦ ἐνόμισαν ἰδικὴν των καὶ θὰ τοὺς παραλάβῃ αὐτὴ ἰδικὸς τῆς διὰ νὰ διαλύσῃ με τὸ ὀργισμένον κύμα τὰς σάρκας των καὶ νὰ λευκάνῃ τὰ κῶκκαλά των ὁ σκοτεινὸς τῆς βυθός...— Ἀλλ' εἶναι Χριστούγεννα! Ἄς διακόψωμεν, ἄς ζήσωμεν ἔστω καὶ με τὸν νοῦν ὀλίγας στιγμὰς τῆς τραγικῆς ζωῆς ἐν εἰρήνῃ! Ἄς συνεχίσωμεν τὸν ὕπνον τὸν διακοπέντα καί, πρὶν πάλιν μᾶς ἐξυπνήσουν, ἄς ὄνειρευθῶμεν δι' ἡμᾶς, διὰ τοὺς Στρατιώτας μας, διὰ τὰς πόλεις ποῦ δοκιμάζονται, διὰ τοὺς γονεῖς ποῦ ἀγωνιοῦν, διὰ τὰς γυναῖκας ποῦ μένουν, τὴν Εἰρήνην. Τὴν Εἰρήνην ταχεῖαν, εὐτυχή, δοξασμένην, με πλοῦτον τῆς τὴν εὐλογίαν τῆς Θεομήτορος, με ὀδηγὸν τῆς τὸ ἴγιον Βρέφος, ποῦ γεννᾶται σήμερον εἰς τὴν φάτην τῆς Βηθλεὲμ, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ ὅτι θὰ τὸ σταυρώσουν Ρωμαῖοι...